

HABIB TENGOUR – *POÈMES / POEME*

Camelia CAPVERDE

Université « Ștefan cel Mare » de Suceava,
Roumanie

Autre je

A vingt ans tu te dis c'est foutu
Jamais je ne serai un autre Arthur
Comment faire avec s'y prendre
autrement

Irrémédiable le cheminement
Imprime ses pulsations
Le vers accompagne un corps qui
fatigue

Est-ce là ce que tu aimais
à lire
-Pompe lyrisme et technique au
berceau
D'un augure faste les étoiles
scintillent
Pour le répéter paré d'un éclat
singulier

Pourquoi sourire à l'évocation
s'indigner
Non plus ne rassure tu as

Un alt eu

La douăzeci de ani îți spui s-a
sfârșit
Niciodată nu voi fi un alt Arthur
Cum să faci să procedezi
altfel

Iremediabil drumul
Își imprimă pulsațiile
Versul însoțește un trup care
obosește

Oare asta îți plăcea să citești
- Pompează lirism și tehnică în
leagăn
Cu un fast augur stelele
scânteiază
Și-l repetă împodobit cu o
strălucire aparte

De ce să surâzi evocării
să te indignezi
Nici atât nu te liniștește ai

vieilli
Malgré l'insistance du regard et ce
feu
Qui durcit dans le trait

îmbătrânit
Cu toată insistența privirii și
focul
Care încremenește dintr-o dată

**Le Kremlin-Bicêtre, mardi 14
octobre 2003**

**Le Kremlin-Bicêtre, marți 14
octobre 2003**

Écrire dans la langue de l'autre

Să scrii în limba celuilalt

L'autre ? JE. C'est moi ! Ou lui ?
Peut-être le
violon
Ma langue, hahaha elle n'est pas
dans ma poche
-autrement vide celle-là ! La belle
affaire

Celălalt ? EU. Sunt eu ! Sau el ?
Poate
vioara
Limba, ha, ha, mi-e slobodă
Punga cam goală!
Frumoasă treabă!

On l'a avalée pour me restituer
une
Chose étrange qu'il s'évertue à
décortiquer
Car il faut bien dire ce qui va bien
et mal

Mi-au înghițit-o ca să-mi dea
înapoi un
Lucru ciudat pe care se străduie
să-l disece
Căci trebuie să spui ce merge și ce
nu

Faire vibrer les cordes vocales
sans autre forme de
procès
Écrire à coup de règle sur le bout
des ongles
Au bout du compte une tête défaite
pointe le nez
Sur une tribu muette ses tributs de
guerre lapidés

Să faci să vibreze corzile vocale
fără alte
formalități
Să scrii lovit cu rigla peste vârful
unghiilor
La urmă un cap năucit se ridică
Peste un trib mut cu tributele lui
de război lapidate

Que de gorges chaudes le
lendemain on exulte
Enfin réunis à l'orée des feux de
bois

Câtă batjocură
a doua zi exultăm
În sfârșit adunați în jurul focurilor

Tous les navires coulés malgré une
mise en garde
Et le signe que tu lances reste sans
appel.

**Château de Castries, vendredi
14 novembre 2003**

Toate corăbiile scufundate în ciuda
avertismentelor
Și semnalul pe care-l lansezi
rămâne fără apel.

**Château de Castries, vineri 14
noiembrie 2003**

*12x2 Poésie contemporaine de deux rives, Algérie-Belgique, Revue
fondée par Teric Boucebci et Abderrahmane Djelfaoui, Alger-Namur,
Imprimerie Impressions d'Art, 2005.*